

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/16/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5122202373
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Vorčáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2025:5122202373.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina sudkyňou JUDr. Andreou Vorčákovou v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, právne zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Prievozská 2, Bratislava - mestská časť Ružinov, proti žalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, D., o zaplatenie 1 391,09 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a**.

II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu elektronicky dňa 24.03.2022 domáhal rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.391,09 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.000,00 eur od 23.06.2021 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoj nárok žalobca odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.06.2021 uzavretej medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Poznamenal, že postupca uzatvoril so žalovaným v zmysle Zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov dňa 24.09.2019 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“), pričom k samotnému uzatvoreniu zmluvy došlo elektronicky prostredníctvom služby Internetbanking pomocou tzv. bezpečnostného predmetu (GRID kartou, SMS kľúčom, alebo elektronickým osobným kľúčom (EOK), a to priamo cez kanál Internetbanking-u alebo prostredníctvom nahrávaných čítacích hlášok (v prípade ak sa zmluva uzatvára prostredníctvom telefónneho rozhovoru). Na základe tejto zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky ich čerpania, splácania ako i podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti upravuje zmluva a všeobecné obchodné podmienky. Má za to, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podozrel, že žalovaný v stanovených termínoch splátky neplnil, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.391,09 eur a pozostávala z istiny vo výške 1.000 eur, úroku vo výške 328,51 eur, úroku z omeškania vo výške 30,86 eur a z poplatkov vo výške 31,72 eur.

3. Výzvou zo dňa 13.06.2023 súd vyzval žalobcu, aby v lehote 15 dní predložil Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, titulom ktorej si v konaní uplatňuje voči

žalovanému nárok na zaplatenie istiny 1.391,09 eur s prísl. a dôkaz preukazujúci odčerpanie úveru žalovaným vo výške 1.000 eur, poskytnutého žalovanému právnym predchodcom žalobcu titulom vyššie uvedenej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, z ktorého dôkazu bude vyplývať: dátum odčerpania úveru, suma odčerpaného úveru a spôsob, akým boli úverové prostriedky žalovanému poskytnuté.

4. Na výzvu súdu zo dňa 13.06.2023 žalobca odpovedal podaním doručeným súdu elektronicky dňa 28.06.2023, v ktorom uviedol, že žalovaný prostredníctvom Návrhu na uzavretie zmluvy o splátkovom úvere navrhol, právnemu predchodcovi žalobcu, prostredníctvom služby Internetbanking, uzatvorenie zmluvy o splátkovom úvere. Žalobca uvedeným návrhom nedisponuje. Právny predchodca žalobcu dňa 24.09.2019 akceptoval listom s názvom Potvrdenie o uzavretí zmluvy návrh žalovaného, v znení akom mu bol doručený. Na základe uvedených právnych skutočností bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Pri skúmaní formy právneho úkonu (Zmluvy o úvere) je potrebné vychádzať z úpravy zákona č. 266/2005 Z. z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku. Zákon umožňuje pri dojednávaní finančných služieb na diaľku využiť aj moderné technológie, ako je internet, z ktorého dôvodu nemožno od strán pri kontraktácii vyžadovať vyhotovenie zmluvy v listinnej forme s vlastnoručným podpisom (ktorý zákon ani nepredpisuje), pretože by to poprelo zmysel predmetnej úpravy. Žalobca k žalobe pripojil všetky podstatné listiny preukazujúce vznik záväzkovo-právneho vzťahu. Zároveň v prílohe tohto podania predložil aj výpis z úverového účtu preukazujúci čerpanie úveru vo výške 1.000 eur. Žalobca poukázal na ust. § 151 ods. 1 CSP, podľa ktorého sú skutkové tvrdenia žalobcu v tomto štádiu konania protistranou nepopreté, a preto nesporné. Podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co/88/2020 z 08.10.2020 požiadavka na preukazovanie žalobcom, že reálne došlo k porušeniu povinnosti žalovanej platiť platby za dodávky (žalobca nepripojil skoršie faktúry), predstavuje neprípustnú požiadavku súdu nad rámec zákona voči žalobcovi, ktorý si svoju povinnosť tvrdenia v rámci žalobného návrhu (v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie o veci) splnil, a k žalobe pripojil listinné dôkazy jeho tvrdenia preukazujúce. Žalobca poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11CoCsp/45/2020 z 22.10.2020, podľa ktorého v sporovom konaní súd nevykonáva dôkazy na preukázanie nesporných skutkových tvrdení strán; stav potrebný pre rozhodnutie súdu je vytvorený práve nespornými skutkovými zisteniami. Ďalej poukázal aj na uznesenie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12CoCsp/40/2020 z 31.12.2020, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 17CoCsp/52/2020 z 25.02.2021 a uznesenie Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 8Cob/82/2021 z 28.04.2022.

5. Žalovaný sa k žalobe nevyjdaril.

6. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 20.10.2023 v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalovaného, oboznámením sa so spisovým materiálom, a to : oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. zo dňa 29.06.2021, adresované žalovanému o postúpení pohľadávky (č.l. 9), pokus o zmier zo dňa 11.11.2021 (č.l. 10), špecifikácia postúpenej pohľadávky (č.l. 12), Zmluva o postúpení pohľadávok (č.l. 14), potvrdenie o zmluvnom vzťahu (č.l. 22), potvrdenie o uzatvorení zmluvy zo dňa 24.09.2019 (č.l. 24), splátkový kalendár (č.l. 25), Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (č.l. 26), produktové obchodné podmienky pre hypotekárne a splátkové úvery (č.l. 28), Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 23), Sadzobník (č.l. 38), výzva veriteľa zo dňa 18.03.2021 (č.l. 51), výzva veriteľa zo dňa 30.01.2021 spolu s upozornením, že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť, pohľadávky banky (č.l. 52) a výpis z úveru (č.l. 98).

7. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že si je vedomý existencie dlhu. Prejavil ochotu sa so žalobcom dohodnúť na splácaní dlhu. Žalovaný ďalej uviedol, že mu nie je známe, či tento úver niekedy platil, vie, že, keď bol v predchádzajúcom zamestnaní, tak vtedy na základe zásahu exekútora mu boli vykonávané nejaké zrážky zo mzdy. Ale nie je mu známe, či pre veriteľa – Slovenská sporiteľňa, a.s. Žalovaný po poučení súdom, že súd bude aplikovať ust. § 54a OZ, uviedol, že na základe uvedeného oboznámenia súdu sa so žalobcom nemieni dohodnúť a navrhuje, aby súd rozhodol.

8. Rozsudkom Okresného súdu Žilina sp.zn. 4Csp/16/2022-117 zo dňa 20.10.2023 súd vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

9. Voči uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie. Uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoCsp/10/2024-162 zo 30.05.2024 odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil

na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uvedené uznesenie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 25.07.2024.

10. Povinnosťou súdu prvej inštancie, súc pritom viazaný vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, bolo opätovne posúdiť žalobou uplatnený nárok vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, čo do ich základu a výšky, zároveň skúmať existenciu aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, ktorú je povinný súd skúmať z úradnej moci, konkrétne naplnenie zákonných predpokladov, či už podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 v znení účinnom ku dňu postúpenia žalovanej pohľadávky, ako aj podľa ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Súd má teda skúmať či zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k účinnému uplatneniu práva podľa st. § 565 OZ, teda či boli naplnené všetky predpoklady stanovené v ust. § 83 ods. 9 OZ. Rovnako mal súd skúmať či právne úkony právneho predchodcu žalobcu podľa ust. § 53 ods. 9 a ust. § 565 OZ ako aj ust. §92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. boli urobené platne (§37 a §39 OZ) a dostali sa do dispozície žalovaného.

11. Vo vyjadrení zo dňa 23.08.2024 žalobca uviedol, že postupca si možnosť vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dohodol so žalovaným v bode 8.1 PRODUKTOVE OBCHODNE PODMIENKY PRE HYPOTEKÁRNE A SPLÁTKOVÉ ÚVERY (ďalej ako „POP“). Postupca výzvou zo dňa 30.01.2021 vyzval žalovaného v súlade s ust. 53 ods.9 OZ na úhradu omeškaných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Odoslanie tejto listiny preukazuje priložený podací hárok a potvrdenie zo stránky Slovenskej pošty. Táto výzva bola dňa 04.02.2021 doručená. Nasledujúci deň začala plynúť 15 dňová lehota na plnenie, pričom uplynula dňa 19.02.2021. Nakoľko zo strany žalovaného nedošlo v zmysle predloženej Platobnej histórie k úhrade omeškanej sumy, podaním zo dňa 04.03.2023 vyhlásil postupca mimoriadnu splatnosť úveru. Žalobca teda zastáva názor, že došlo k dodržaniu postupu podľa ustanovenia § 53 ods. 9 a § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník a rovnako k ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalobca poukazuje na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok, a to: Vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 9Cdo/165/2022 z 27.09.2023: „Ak banka klienta/dlžníka písomne vyzve na úhradu presne špecifikovanej konkrétnej sumy pohľadávky, možno takúto písomnosť považovať za výzvu pred postúpením, od ktorej doručenia musí uplynúť aspoň 90 dní a následne možno pohľadávku postúpiť, pretože dlžník bol upozornený na omeškanie s úhradou jeho peňažného záväzku. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky, musí z nej však byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmá konkrétna špecifikácia pohľadávky, ktorú má dlžník uhradiť. Dovolací súd v tejto súvislosti poukazuje, že uvedenú otázku okrajovo riešilo aj rozhodnutie sp. zn. 7Cdo/191/2021, z ktorého vyplýva, že za výzvu na plnenie pred postúpením podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách možno považovať aj oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti, ak jeho obsahom je výzva dlžníkovi na zaplatenie pohľadávky.“ Pre vylúčenie pochybností v prílohe predkladáme podací hárok a potvrdenie o doručení výzvy zo dňa 18.03.2021, ktorú je taktiež možné považovať za výzvu podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Záverom uvádzame, že v prípade ak súd dospeje k záveru o nedostatku písomnej formy zmluvy, zákon v tomto prípade hovorí výlučne o sankciách bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a nie o neplatičnosti zmluvy.

12. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 15.07.2025 v neprítomnosti žalobcu, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil podaním zo dňa 09.07.2025, v ktorom zároveň navrhol, aby súd vyhovel žalobe v celom rozsahu a poukázal na rozhodovaciu prax ostatných súdov. Žalovaný na pojednávaní uviedol, že nevie o čo ide, o aký úver, vie, že bol postúpený, ale nevie konkrétne o čo sa jedná. Momentálne je zamestnaný na dohodu, nemá ani z čoho to splatiť, má len príjem 400 eur mesačne, tak 20 hodín týždenne pracuje. Ak by to bolo aj priznané, chcel by sa dohodnúť na možnosti zaplatenia v splátkach. Súd oboznámil obsah spisu v danej veci.

13. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom do 31.10.2024, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch

mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 37 ods. 1 OZ Právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (t.j. dňa 22.06.2021): Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškanií so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.87ad) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 17 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov: Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa §20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

14. Súd viazaný právnym názorom Krajského súdu na základe vykonaného dokazovania žalobu zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Pod vecnou legitímáciou, či už aktívnou alebo pasívnou sa vo všeobecnosti rozumie oprávnenie alebo povinnosť strán vyplývajúca z hmotného práva. Vecnú legitímáciu má ten komu svedčí stav z hmotného práva, teda ten, kto je nositeľom subjektívneho práva (aktívne vecne legitimovaný) alebo nositeľom subjektívnej povinnosti (pasívne vecne legitimovaný), o ktorých sa v spore rozhoduje. Súd môže žalobe vyhovieť len vtedy, ak žalobca žaluje osobu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti alebo on sám je nositeľom práva. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku vecnej legitímácie bez ohľadu na prípadne zistenie, že nositeľom vecnej legitímácie je iný subjekt. V sporovom súdnom konaní súd skúma vecnú legitímáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje banku (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. októbra 2021, sp. zn. 4Cdo 162/2020).

15. Súd mal preukázané, že žalovaný uzatvoril s právnym predchodcom žalobcu dňa 24.09.2019 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, pričom išlo o zmluvu na diaľku, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý bezúčelový úver vo výške 1000 eur. Súd mal nesporné a preukázané aj to, že k čerpaniu peňažných prostriedkov vo výške 1000 eur došlo. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v pravidelných 48 mesačných anuitných splátkach so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci, pričom prvá splátka bola splatná 20.11.2019. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na deň 20.10.2023. Žalobca tvrdil, že žalovaný túto svoju povinnosť porušil, a preto veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť spotrebiteľského úveru v súlade

s ustanovením zmluvy. Súd sa preto zamerl na posúdenie, či k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo v súlade so zákonom.

16. Súd dospel k záveru, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru neboli splnené zákonom vyžadované predpoklady a vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platné.

17. Súd sa zamerl na posúdenie náležitostí výzvy zo dňa 30.01.2021 (č.l.52), a to aj vo svetle judikatúry Najvyššieho súdu SR, ktorý v uznesení sp.zn. 5Cdo/197/2022 zo dňa 26.06.2024 uzavrel, že výzva, ktorú veriteľ adresuje dlžníkovi pred vyhlásením predčasnej splatnosti úveru postupom podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka musí obsahovať uvedenie konkrétnej mesačnej splátky, pre ktorú hrozí, že bude úver predčasne zosplatnený. V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dluhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky, a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z ustanovenia § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky len ak to bolo dohodnuté a musí tak urobiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, uplatniť právo podľa § 565 môže najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky. V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby už v tejto výzve (upozornení spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva) presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne môže zosplatiť celý dlh. Identifikácia splátky je potrebná z dôvodu identifikácie prvého dňa plynutia premlčacej doby, ale i pre potrebu vedomosti dlžníka o tom, zaplatením akej sumy zabráni zosplatneniu úveru (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu sp. zn. 2Cdo/149/2021). Je to podstatná informácia najmä v situáciách, pokiaľ predtým došlo k čiastočnému plneniu a dlžná suma sa mohla kumulatívne tvoriť aj dlhšie, pričom ale neboli naplnené podmienky, kedy by mohol byť úver zosplatený celý. Ak veriteľ oznámi iba dlžnú sumu s upozornením na možnosť zosplatnenia celého úveru, môže byť spotrebiteľ pomýlený a v dôsledku informačnej asymetrie môže byť poškodený. S prihliadnutím na tieto východiská súd konštatuje, že veriteľom vyhotovená výzva zo dňa 30.01.2021 neobsahuje identifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú by mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru, keď uvádza, iba súhrnnú dlžnú sumu ku dňu 30.01.2021 vo výške 484,09 eur bez bližšej špecifikácie. Mesačná splátka bola dohodnutá v zmluve na sumu 31,56 eur, a teda suma 484,09 eur celkom zrejme predstavuje za určité obdobie (nevedno aké) naakumulovaný dlh titulom viacerých nezaplatených splátok, ako vyplýva zo špecifikácie dluhu obsiahnutej v tejto výzve, keďže v nej bolo uvedené, že v nej nie sú zahrnuté úroky z omeškania a za účelom zúčtovania a úhrady úrokov z omeškania spolu s pohľadávkou je potrebné kontaktovať banku. Uvedenie konkrétnej splátky, pre nezaplatenie ktorej hrozí zosplatnenie úveru, resp. zaplatením ktorej dlžník odvráti zosplatnenie úveru, nie je vo výzve uvedené a jej identifikáciu nie je možné ani z obsahu výzvy nijak odvodiť. Napokon, uvedenie tejto konkrétnej splátky, pre ktorú sa úver zosplatiť má, neobsahuje ani následné oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 04.03.2021 (č.l. 26). Súd poukazuje aj na to, že žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanému bola predmetná výzva doručená. Preukázal len doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Z týchto dôvodov súd konštatuje, že nebol dodržaný postup pri vyhlasovaní predčasnej splatnosti podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda je jej vyhlásenie pre rozpor so zákonom neplatné.

18. Preto súd konštatuje aj to, že úver nebol účinne predčasne zosplatený, a teda na vykonané vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru listom zo dňa 04.03.2021 súd ani neprihliadal. Úver sa teda nestal splatným v celom rozsahu v dôsledku vyhlásenia predčasnej splatnosti. Takýto úver však v zmysle § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. nemôže byť predmetom postúpenia z veriteľa na tretiu osobu. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. platí, že veriteľ nemôže previesť práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu a tieto ani nemôžu prejsť na tretiu osobu. Z tohto zákazu platí výnimka v prípade ak, a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej

splatnosti spotrebiteľského úveru. Uvedené podmienky pod a/ + b/, za ktorých môže byť pohľadávka zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere predmetom postúpenia, musia byť splnené kumulatívne, pričom už nesplnenie čo i len jednej z nich má za následok, že pohľadávka bola postúpená z veriteľa na tretiu osobu v rozpore so zákonom. V prejednávanej veci nebola splnená podmienka uvedená pod písm. b/, keď sa zmluvou o postúpení pohľadávok s účinnosťou ku dňu 22.06.2021 postupovala z pôvodného veriteľa (Slovenská sporiteľňa, a.s.) na žalobcu pohľadávka voči žalovanému zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá nebola ani po konečnom termíne splatnosti (konečný termín splatnosti 20.10.2023) a ani sa pohľadávka nestala splatnou pred konečnou splatnosťou, nakoľko vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru nebolo platné a nevyvolalo účinky. Je preto nutné konštatovať, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu došlo v rozpore s týmto osobitným zákonným ustanovením, a teda takéto postúpenie je neplatným právny úkonom pre rozpor so zákonom. Súd ešte dodáva, že za určitých okolností síce cit. ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neplatí, avšak to pripadá do úvahy len za podmienok uvedených v § 17 ods. 3 tohto zákona (riešenie krízových situácií na finančnom trhu, resp. konkurzné konanie), pričom existenciu týchto výnimiek žalobca ani len netvrdil. Rovnako výnimkou je podľa § 17 ods. 3 tohto zákona prípad prechodu pohľadávky z jedného veriteľa na inú osobu (prechod– univerzálna sukcesia), avšak nie postúpenie pohľadávky (teda singulárna sukcesia). Nakoľko teda zmluva o postúpení pohľadávky nie je platná pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ), žalobca sa v dôsledku tohto úkonu, od ktorého odvodzuje v spore svoju aktívnu vecnú legitímáciu, nestal veriteľom žalovanej pohľadávky. V spore mu tak chýba aktívna vecná legitímácia, nakoľko nie je podľa hmotného práva nositeľom tvrdeného oprávnenia, o ktoré v spore ide a ktorého splnenia sa voči žalovanému domáha. Na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie súd prihliada ex offico. S poukazom na túto skutočnosť súd preto žalobu o zaplatenie žalovanej pohľadávky s úrokom a úrokom z omeškania v celom rozsahu zamietol a z dôvodu procesnej ekonómie sa súd vecou ďalej nezaoberal.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

20. O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, že úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Žilina.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.